

**Sag C-841/19****Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

20. november 2019

**Forelæggende ret:**

Juzgado de lo Social n.º 41 de Madrid (Spanien)

**Afgørelse af:**

7. november 2019

**Sagsøger:**

JL

**Sagsøgt:**

Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

**Hovedsagens genstand**

Krav om betaling fremsat mod Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) (lønmotagernes garantifond) af sagsøgeren i hovedsagen, som var deltidsansat, som følge af arbejdsgiverens insolvens.

**Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen**

Foreneligheden af artikel 33 i Ley del Estatuto de los Trabajadores (lov om arbejdstageres rettigheder), således som denne er fortolket af de spanske domstole, med artikel 4, stk. 1, i direktiv 79/7/EØF og artikel 2, stk. 1, i direktiv 2006/54/EF.

Retsgrundlaget er artikel 267 TEUF.

**Præjudicielt spørgsmål**

Skal artikel 4, stk. 1, i direktiv 79/7 og artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 fortolkes på en sådan måde, at de er til

hinder for en bestemmelse i [en medlemsstat] som den i hovedsagen omtvistede, hvorefter det beløb, som FOGASA skal betale til en deltidsansat, hvis grundløn er nedsat som følge af en deltidsansættelse, nedsættes yderligere ved fastsættelsen af FOGASA's ansvar i henhold til artikel 33 i Ley del Estatuto de los Trabajadores (lov om arbejdstageres rettigheder), idet deltidsfaktoren igen anvendes, i forhold til en sammenlignelig fuldtidsansat, for så vidt som denne bestemmelse særligt stiller kvindelige arbejdstagere ufordelagtigt i forhold til mandlige arbejdstagere?

### **Anførte EU-retlige bestemmelser**

Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (artikel 1, artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1).

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (30. betragtning og artikel 2, stk. 1).

Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (artikel 21).

Domstolens dom af 8. maj 2019, Villar Láziz (C-161/18, EU:C:2019:382), præmis 42.

Domstolens dom af 26. juni 2018, MB (kønsskifte og alderspension) (C-451/16, EU:C:2018:492), præmis 34.

Domstolens dom af 14. april 2015, Cachaldora Fernández (C-527/13, EU:C:2015:215), præmis 28 og den deri nævnte retspraksis.

Domstolens dom af 23. oktober 2003, Schönheit og Becker (C-4/02 og C-5/02, EU:C:2003:583), præmis 93.

### **Anførte nationale bestemmelser**

Estatuto de los Trabajadores en su versión resultante del Real Decreto Legislativo 2/2015, de 23 de octubre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores (lov om arbejdstageres rettigheder i den affattelse, der følger af kongeligt lovdekret nr. 2/2015 af 23.10.2015 om vedtagelse af den konsoliderede udgave af lov om arbejdstageres rettigheder) (BOE nr. 255 af 24.10.2015, s. 100224) (artikel 33). Artikel 33, stk. 1 og 2, bestemmer følgende:

1. »Lønmodtagernes garantifond [...] udbetaler den løn, som arbejdstagerne har krav på i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens eller konkurs.

I henhold til det foregående afsnit anses for løn det beløb, der er anerkendt som sådant i et forlig eller i en retsafgørelse under en af de i artikel 26,

stk. 1, omhandlede former, samt løn, der forfalder under en procedure til anfægtelse af en afskedigelse, således som fastsat i henhold til lov, hvorved fonden hverken samlet eller særskilt i noget tilfælde udbetaler et beløb, der er større end det beløb, som fremkommer ved at gange det dobbelte af den daglige mindsteløn inklusive den forholdsmæssige andel af tillæg med antallet af dage, hvor der ikke er udbetalt løn, i op til 120 dage.

2. I de i det foregående stykke nævnte tilfælde betaler lønmodtagernes garantifond godtgørelse, der er tilkendt arbejdstagerne ved dom, kendelse, indenretligt forlig eller administrativ afgørelse som følge af afskedigelse, eller som følge af at aftaler er bragt til ophør [...] samt godtgørelse som følge af at tidsbegrænsede kontrakter eller midlertidige ansættelsesforhold er bragt til ophør i de i loven nævnte tilfælde. Under alle omstændigheder må denne betaling ikke overstige et års løn, idet daglønnen, som er grundlaget for beregningen, ikke må overstige det dobbelte af mindstelønnen, inklusive den forholdsmæssige andel af tillæg.

[...]«

Dom afsagt af Tribunal Supremo (øverste domstol) den 29. november 2017.

Dom afsagt af Juzgado de lo Social n.º 41 de Madrid (arbejdsret nr. 41 i Madrid, Spanien) den 11. juni 2018.

### **Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne**

- 1 Sagsøgeren i hovedsagen var ansat som tjener hos virksomheden CONSTRUCCIONES Y OBRAS PÚBLICAS TOLETUM, S.L. fra den 27. september 2017 i henhold til en tidsbegrænset ansættelseskontrakt på deltid med 20 timer pr. uge, idet denne fik udbetalt løn i henhold til kollektiv overenskomst.
- 2 Den 26. december 2017 lukkede denne virksomhed lokalerne, hvor sagsøgeren i hovedsagen arbejdede, og forsvandt fra sine faciliteter og sit kendte hjemsted.
- 3 Ved endelig dom afsagt af Juzgado de lo Social n.º 41 de Madrid (arbejdsret nr. 41 i Madrid, Spanien) den 11. juni 2018 blev den påstand, som sagsøgeren i hovedsagen havde nedlagt over for den nævnte virksomhed, taget til følge, og det blev fastslået, at den afskedigelse, som virksomheden havde foretaget, var usaglig, og at ansættelseskontrakten var ophævet med ret til at modtage en erstatning på 433,13 EUR og den forfaldne løn fra afskedigelsen og frem til datoen for den nævnte retsafgørelse svarende til et beløb af 6 170,75 EUR.
- 4 Ved kendelse af 4. september 2018 bestemte retten, at den ovennævnte dom skulle fuldbyrdes.
- 5 Efter den nævnte virksomhed blev erklæret insolvent ved kendelse af 20. december 2018, skulle Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) i henhold til artikel

33 i Ley del Estatuto de los Trabajadores (lov om arbejdstageres rettigheder) udbetale den løn, som ikke var blevet udbetalt og den erstatning, som var tilkendt arbejdstageren.

- 6 Sagsøgeren anlagde sag mod Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) med krav om betaling i henhold til artikel 33 i Estatuto de los Trabajadores (lov om arbejdstageres rettigheder) som følge af virksomhedens insolvens.
- 7 Den forelæggende ret har fundet, at det for at afgøre hovedsagen er nødvendigt at anmode Domstolen om en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EU-retten.

### **De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter**

- 8 Er ikke gengivet.

### **Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen**

- 9 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at de spanske domstoles fortolkning af artikel 33 i Ley del Estatuto de los Trabajadores (lov om arbejdstageres rettigheder) er i strid med artikel 4, stk. 1, i direktiv 79/7/EØF og artikel 2, stk. 1, i direktiv 2006/54/EF, fordi der er tale om en diskriminerende fortolkning, som rammer deltidsansatte i forhold til fuldtidsansatte, og som i højere grad rammer kvinder, der i langt højere grad end mænd er ansat på deltid.
- 10 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at en sådan fortolkning medfører en dobbelt nedsættelse af beløbet, som en deltidsansat kan få udbetalt fra Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens eller konkurs, eftersom artikel 33, stk. 1, i Ley del Estatuto de los Trabajadores (lov om arbejdstageres rettigheder) fastsætter en begrænsning af Fondo de Garantía Salarials (FOGASA) ansvar på grundlag af mindstelønnen. En sådan fortolkning, hvor beløbet nedsættes i tilfælde af deltidsarbejde, medfører en dobbelt nedsættelse for deltidsansatte i første omgang en, som følger naturligt af selve deltidskontrakten, og derefter en som er uforholdsmæssig, og som følger af nedsættelsen af mindstelønnen til den procentdel, som deltidsarbejdet udgør, ved fastsættelsen af det beløb, som Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) skal betale.

Den forelæggende ret er af den opfattelse, at der ikke findes en objektiv grund, der begrundet den nævnte nedsættelse af mindstelønnen for deltidsansatte, hvis løn allerede er nedsat som følge af en deltidsansættelse.

- 11 Den forelæggende ret er af den opfattelse, at der ikke foreligger direkte forskelsbehandling på grundlag af køn, eftersom den nationale bestemmelse gælder uden forskel for mandlige og kvindelige arbejdstagere. Den forelæggende ret er dog af den opfattelse, at der kan foreligge indirekte forskelsbehandling og henviser i den forbindelse til artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/54/EF og til

Domstolens dom af 26. juni 2018, MB (kønsskifte og alderspension) (C-451/16, EU:C:2018:492), præmis 34, af 14. april 2015, Cachaldora Fernández (C-527/13, EU:C:2015:215), præmis 28 og den deri nævnte retspraksis, af 8. maj 2019, Villar Láiz (C-161/18, EU:C:2019:382), præmis 42 – hvori det anføres, at omkring 75% af de deltidsansatte i Spanien var kvinder i første kvartal af 2017 – og af 23. oktober 2003, Schönheit og Becker (C-4/02 og C-5/02, EU:C:2003:583), præmis 93.

ARBEJDSDOKUMENT